

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
ACHTSTE JAARGANG — 20
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

DE WITTE MAN VAN SOLFERINO

EEN VOLLEDIG VERHAAL VAN ALBERT WEINBERG

HENRI DUNANT is een jong, energiek Zwitser die in Algerië een graanplantage leidt. Hij wil zijn plantage uitbreiden, en vooral voor een betere watervoorziening zorgen, want meer water, betekent meer graan. Dunant stuurt brief na brief, schrijft verslagen naar het districtsbestuur, maar de koloniale administrateur blijft onverschillig en doof.

Mijn geduld is ten einde ! M'n vee sterft van dorst, en aan oogsten zullen we niet moeten denken als het zo voortgaat ! Er blijft nog één middel : Naar de keizer gaan !

Wat zeg je ?

De keizer zal je niet ontvangen, beste vriend! Hij heeft trouwens andere katten te geselen... Je hebt toch wel gehoord over de oorlog met de Oostenrijkers ?

De keizer is op dit ogenblik in Italië.

Wel, ik ga naar Italië. Naar het slagveld als het moet !

In 1859 vocht het leger van Napoleon met de Italianen tegen de Oostenrijks - Hongaarse troepen. Daarom bevond Napoleon III. zich in Italië...

Op 24 Juni ontmoeten we Dunant op weg naar Italië...

Ik ben nu reeds dwars door Lombardije getrokken in de hoop de keizer te vinden, doch tevergeefs.

Luister, signor, kanonschoten !

Je hebt gelijk. Rij in de richting van het kanon. Daar moet ik de keizer ergens kunnen vinden !

Ik ben niet bang, signor, maar wat zal er geworden van mijn paarden en m'n koets ?

Hier, neem dat aan !

Madona ! Tweehonderd lire!

Avanti ! Per la liberazione dell' Italia !

Hé, zeg me waar de keizer is ?

Weet ik niet ! Scheer jullie weg, de Oostenrijkers komen !

Daar zijn ze !

Die rivier is niet diep. Ga er door, koetsier !

(1) In het huis waar een hulppost was ingericht, werd vroeger een gekleurd vaandel uitgestoken.

Een vreselijk onweer barst los ; de opmars van de Fransen wordt hierdoor vertraagd. De Oostenrijkers vluchten...

Halt ! Wat doen jullie ?
Dat rotzooi fusilleren, zie je dat niet !

Het zijn Kroaten. Zij hebben onze soldaten, die in hun handen vielen, ook afgemaakt !
Maar het zijn mensen ! Het zijn weerloze gevangenen. Hen neerschieten is moord, vriend !

En het zijn geen Kroaten, maar Hongaren ! Zie je dat niet aan hun uniform ?
Meen je dat ?

Het is inderdaad mogelijk. Ik heb in mijn sector geen Kroaten gezien. Andere soldaten beweerden dat zij het waren...
Maak hen los !
Goddank, ze zijn gered !

Dunant zet zijn weg over het slagveld voort...
Drinken ! Hulp !
En niemand om die mensen te helpen. Kom, wij zullen hen naar het dichtstbije dorp voeren.

Dat was het dorp Castiglione...
Ongehoord ! Hier wordt gedanst en gefeest en ginds liggen duizenden gewonden waarover niemand zich bekommert...

De kerk ligt stampvol en er is maar één dokter ! Eén enkele dokter !

Si, signor, ik ben alleen.
Dat kan niet, dat mag niet ! Ik zal er voor zorgen...

Ha, mijnheer, men laat ons ellendig omkomen en we hebben nochtans dapper gevochten...
Moed, vriend, moed ! Ik zal je verzorgen en hulp halen ! Heb vertrouwen !
Dunant doet beroep op de vrouwen van Castiglione en zij komen de gewonden helpen...

Hier liggen er vijfhonderd, doch op het slagveld wachten er nog duizenden... En slechts een handvol mensen om hen te helpen !

Ha, indien men de Oostenrijkse geneesheren, die gevangen genomen werden, liet komen. Ja, dat is het ! Dat moet ik bekomen!

Niet lang nadien is Henri Dunant op weg naar Cavriana om keizer Napoleon III te zoeken...
Ik ben er van overtuigd, dat de keizer me zijn toestemming zal geven.

Maar in Cavriana...
Zijne Majesteit is reeds vertrokken. Doch, ga naar Borghetto, daar verblijft maarschalk Mac Mahon, hij kan je wellicht een antwoord geven...

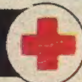

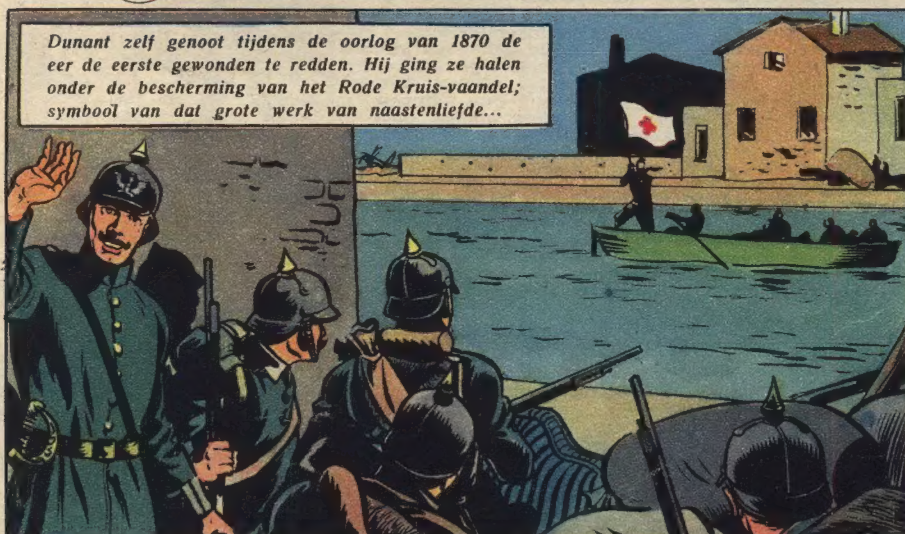

DANK AAN ZIJN ENERGIE EN ZIJN TOEWIJDING KON DUNANT VELE MENSENLEVENS REDDEN. HIJ HAD ECHTER NOG GROOTSER PLANNEN. HIJ GAF ZIJN PLANTAGE IN ALGERIE OP, EN WIJDDE ZICH GEHEEL AAN DE REALISATIE VAN ZIJN IDEE : HET BESCHERMEN VAN DE GEWONDEN IN OORLOGSTIJD...

 HET RODE KRUIS WAS GEBOREN

Henri Dunant ontsliep zacht op 30 October 1908. Die dag verloor de mensheid één van haar grootste weldoeners...

EINDE

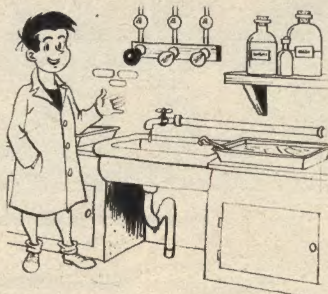

NEEM JE FOTOTOESTEL
EN TREK NAAR BUITEN!

HEB JE EEN DONKERE KAMER?

ENKELE fotoliefhebbers vroegen me nadere inlichtingen omtrent het ontwikkelen van hun foto's en over een donkere kamer.

Een « donkere kamer » is natuurlijk het eerste wat je nodig hebt, wil je zelf je foto's ontwikkelen. Je kiest daarvoor een hoekje van zolder, kelder, onder de trap of een kamertje dat niet meer gebruikt wordt. Indien er een venster in die kamer is, moet je dit zorgvuldig met karton dicht maken en wel zodanig, dat er geen sprankeltje licht meer in de kamer valt. Hetzelfde doe je met de spleten van de deur. Om zeker te zijn dat er geen licht meer in de kamer komt, sluit je de deur en je blijft enkele minuten in de kamer. Zodra je ogen aan de duisternis gewend zijn, zul je misschien nog hier en daar lichtstrepen bemerken. Sluit ze zorgvuldig af.

Heb je stromend water nodig? Het is niet noodzakelijk maar ideaal! Het water heb je slechts nodig voor de laatste spoelingen en die mogen in klaarlichte dag gebeuren. Het volstaat dus een kom water bij de hand te hebben. Zonder electriciteit kun je het echter niet stellen! Plaats in je « laboratorium » een tafel en best zo dat, wanneer je er aan werkt, je tussen de tafel en de ingangsdeur staat. Je moet die tafel stevig aan de vloer of aan de muur bevestigen, want ze mag absoluut niet bewegen! Overtrek ze met zeildoek, want het product om de foto's te ontwikkelen maakt vlekken. Nu heb je ook nog een rek nodig, waarop je je dozen, flessen en ander gereedschap kunt zetten.

Op een plankje naast het rek plaats je drie gewone lampendragers met sleutel; dat zijn lampendragers met interruptors. Deze drie interruptors moeten naar je toe gekeerd staan, verbonden zijn bij middel van goed geïsoleerde draden (b.v. door een soepel snoer in plastic) en aan een kant (best rechts) doorlopen met een snoer met steker.

Het spreekt vanzelf dat deze snoer lang genoeg moet zijn om de steker in de dichtstbije steekdoos (prise de courant) te plaatsen.

Het inrichten van je klein laboratorium brengt natuurlijk onkosten mee, doch ze lonen de moeite en je zult aan het fotograferen nog meer pret beleven wanneer je zelf je foto's kunt ontwikkelen.

Een volgende keer een babbeltje over al de bijbehorigheden die je nodig hebt. Intussen tracht je je laboratorium reeds in orde te maken!

Schud het uit je mouw!

DOOR PROFESSOR RICARDO

KUN JE EEN STUKJE SUIKER DOEN BRANDEN?

HOU een klontje in de vlam van een lucifer... resultaat? Niets! De suiker brandt niet. Wrijf een hoekje van de suiker in de asse van sigaretten, liefst twee keer, zodat de asse er goed blijft aankleven. Breng dan de vlam van een lucifertje bij het klontje en je zult wat beleven!

★

SPITSVONDIG

TIJDENS de Franse revolutie zijn er, naar je wel weet, honderden mensen op het schavot gestorven. Op enkele minder of meer, kwam het toen ook niet aan. Nu schijnt het, dat sommige hun hoofd hebben gered door hun spitsvondigheid. Hier een voorbeeld: Een markies werd voor de rechter gebracht en deze zei hem: « Indien je de waarheid spreekt, valt je hoofd onder de valbijl. Indien je liegt, laat ik je in de Seine verdrinken! Kies. »

Wat moest de arme markies doen? Na enkele ogenblikken antwoordde hij: « Ik zal verdronken worden. Dus, citoyen, blijft er je niets anders over dan me vrij te laten. Indien je me laat verdrinken, heb ik de waarheid gesproken en daarvoor beloofde je me de valbijl. Indien je me, integendeel, het hoofd laat afhakken, heb ik gelogen en daarvoor beloofde je me, op je erewoord, een graf in de Seine. »

De rechter deed z'n hoedje af voor zoveel spitsvondigheid en liet de markies vrij uit.

★

Ter attentie van mijn lezeressen. — In welke maand babbelen de vrouwen het minst? (De mannen geloven nog altijd stevast dat alleen de vrouwen babbelen!)

Antwoord:

In Februari, vermits deze maand de kortste is.

Victoria presenteert
DE HELDHAFTIGE KARAVAAN

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Overal in Vlaanderen gaan er protesten op bij het vernemen van de nieuwe wet die de Kerels tot onvrije lieden maakt. Eindelijk is de dag aangebroken waarop men tot een beslissing zal overgaan. Te Veurne heerst een grote bedrijvigheid omheen het grote gebouw waar de afgevaardigden van de Ambachten zullen vergaderen. Robrecht Sneloghe, die helemaal opgeknapt is, zal de vergadering bijwonen als afgevaardigde van het Brugse Vrije...

Om drie uur in de namiddag wordt de vergadering geopend. De voorzitter leest nogmaals de grafelijke wettekst af...

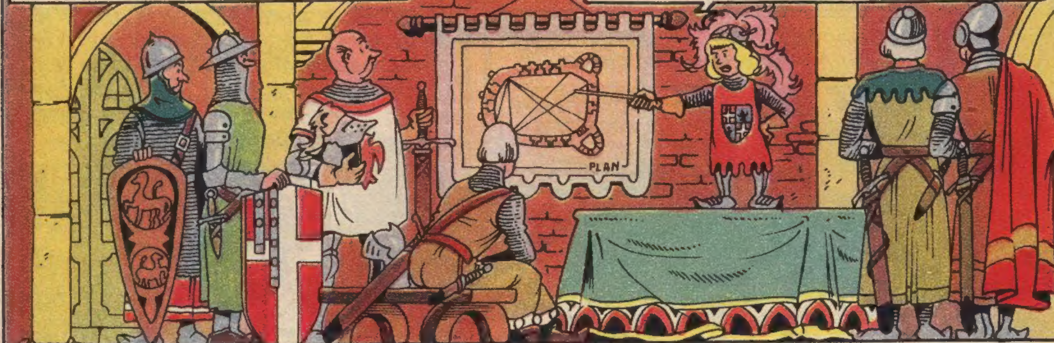

(Wordt voortgezet.)

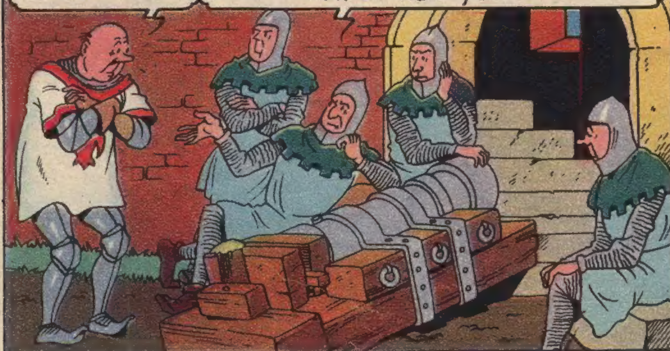
DE SCHAT van BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

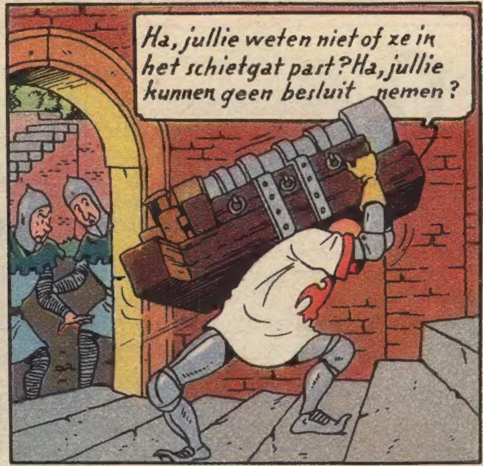
van Kleef heeft de gemeentenaren in het harnas tegen de van Witthems gejaagd. De strijd gaat losbranden...

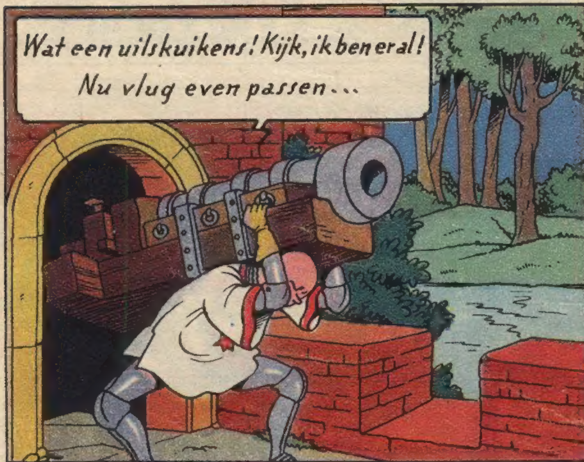

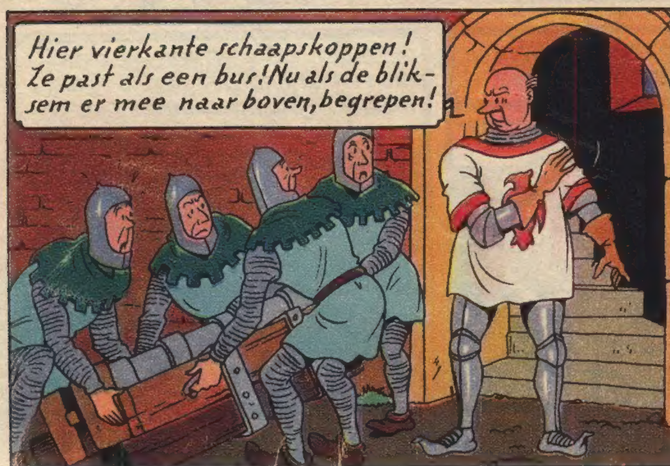

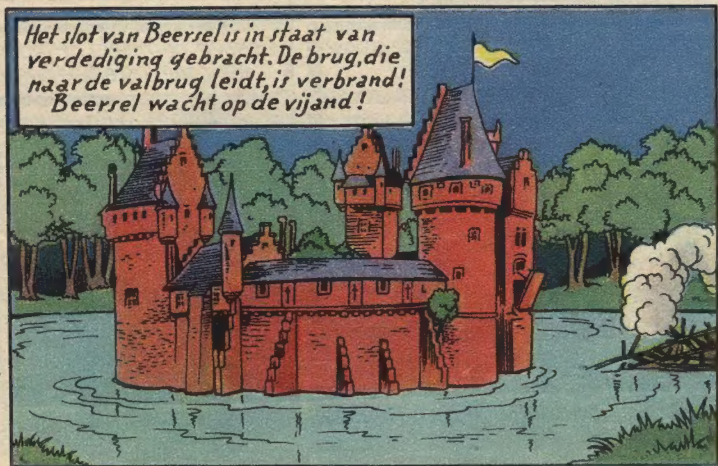

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

EEN NAAMLOZE BRIEF

VANDAAG vertel ik je een droevige geschiedenis die me op de redactie bij het doorpluizen van de briefwisseling overkomen is.

EERSTE TAFEREEL

ONLANGS kreeg ik van een lezer een brief vol onnozele verwijten en beledigingen. Zulke brieven krijgt men af en toe wel eens, want dwazerikken zullen er nu eenmaal altijd rondlopen. Maar wat me 't meest van al verwonderde was dat deze schimpbrief NIET NAAMLOOS was, maar zeer duidelijk de naam en het volledig adres van de afzender vermeldde !

TWEEDE TAFEREEL

OMDAT ik meende dat de schrijver ten minste zo fair was geweest zijn naam onder zijn meesterstuk van onbeleefdheid en kwade trouw te vermelden, besloot ik er in bedekte termen in onze brievenbus op te antwoorden en mijn correspondent mijn mening over zijn epistel te kennen te geven.

DERDE TAFEREEL

ENKELE dagen na het verschijnen van mijn antwoord, ontving ik een brief die met dezelfde naam als de eerste ondertekend was en hetzelfde adres droeg. De tekst luidde ongeveer als volgt : « Kuifje, ik begrijp de woorden niet die je me langs onze brievenbus toegericht hebt. Het laatste briefje dat ik je gezonden heb (dat is nu reeds enkele maanden geleden), was er eentje om je te bedanken voor het felicitatiekaartje dat je me ter gelegenheid van mijn verjaardag had gestuurd. Waren die harde woorden misschien gericht tot een homoniem in mijn stad en niet tot mij ? Ik weet waarlijk niet wat ik er moet over denken...»

VIERDE TAFEREEL

IK zocht dadelijk de eerste brief op en vergeleek het geschrift : 't was verschillend, alhoewel beide brieven DEZELFDE NAAM EN HETZELFDE ADRES vermeldden ! Toen begreep ik : de eerste briefschrijver was niet alleen een dwazerik, maar op de koop toe een lafaard ! Hij had de brief vol verwijten mèt de naam en het adres van een kameraad ondertekend ! Ik bood mijn verontschuldigingen aan het slachtoffer van de lafaard aan en verzocht hem een onderzoek in te stellen in zijn omgeving.

VIJFDE TAFEREEL

ENKELE dagen later kreeg ik weer nieuws. Ditmaal weer een brief van de hand van de eerste correspondent. Hij schreef me als volgt : « Kuifje, ik moet me verontschuldigen. De brief die ik U geschreven heb was dwaas. Ik smeek U, vergeef het mij ! Ik was kwaad op een kameraad, en ik heb me op die weinig schitterende wijze willen wreken... Ik heb er me, helaas te laat, rekenschap van gegeven, dat ik slecht handelde. Ik hoop dat hij, en U ook, het me willen vergeven ».

En zo eindigde deze droevige geschiedenis. Maar einde goed, alles goed !

Kuifje

De zaak van de witte muizen

ENKELE maanden geleden vertelden we hier de zaak van de witte muizen. Witte muizen waren van alle kanten in het station van Charleroi toegekomen en niemand wist wat er mee te beginnen. Heel de zaak bleek ten slotte een grote zwendel. De mannetjes die de zaak op touw hadden gezet, verdienden er meer dan 1.900.000 frs aan, en ongeveer 2.500 goedgelovige mensen werden bedrogen. Thans moesten de heren organisatoren van de witte-muizenzaak echter voor de rechtbank verschijnen en ze werden zwaar gestraft.

Zweedse beren houden van hun rust

ENKELE cineasten waren naar het Noorden van Zweden getrokken en wilden, naast de natuur nog in winterslaap, ook een beer die zijn winterhol verlaat op de gevoelige plaat brengen. Met de natuur ging het opperbest, doch... met de beer was het een andere zaak ! Nog vóór alle voorzorgsmaatregelen genomen waren, kwam de beer uit zijn hol. De fotograaf stond hem blijkbaar in de weg en kreeg een slag van z'n klauw. Gelukkig had de arme man ski's en kon maken dat hij weg kwam. De beer werd met twee kogels in de kop geveld en de fotograaf zal nog lang een paar lidtekens van een berenklauw op zijn bil dragen.

Britse vrouwen protesteren

OP een nationale vergadevergadering van vrouwen te Londen, werd er heftig geprotesteerd en werd tot de Engelse wettenmakers het verzoek gericht, volgende tekst te wijzigen : « Belastingvrij zijn : Krankzinnigen, geesteszwakken en gehuwde vrouwen. »

Een dierenvriend !

Dee Dodge, een jongen van zeven jaar die in Minneapolis woont, houdt veel van dieren. Voor het ogenblik bezit hij vier leuke kanarievogels en dat deze hun mensenvriend kennen en vertrouwen, toont de foto. Het lijkt wel of Dee scheel ziet, maar... hij tracht eenvoudig de kanarie op z'n hoofd in het vizier te krijgen, omdat hij niet wil dat het diertje zou vallen...

HOLLYWOOD AAN HET WERK

ENKELE Hollywoodse groten uit de filmwereld zijn naar de oudste kantons van Zwitserland gekomen om er de atmosfeer, de stemming te zoeken voor een film over de Zwitserse vrijheidsheld Wilhelm Tell. De Zwitsers hebben niets tegen een Tell-film maar het feit, dat een Amerikaan de tekst schreef, men geen Zwitserse historici of schrijvers nodig had om het scenario ineen te steken, de film in Hollywood gedraaid wordt en ten slotte dat de hoofdrol toevertrouwd werd aan Errol Flynn, stemt de Zwitsers uiterst sceptisch. « Wat zouden de Amerikanen zeggen, » zo schrijft een Zwitsers maandblad, « moesten wij een film over George Washington draaien, ons opstellen ergens in Zwitserland en er zelfs niet aan denken Amerikaanse specialisten over de zaak te raadplegen ? Ze zouden terecht zeggen : Die Zwitsers zijn niet wel wijs ! »

Nu, die Wilhelm Tell, gezien door een Hollywoodse bril, zal een kleurfilm worden. We zijn in ieder geval erg benieuwd...

KUIFJE in de Sportwereld

FLORENT RONDELE

de onverwachte overwinnaar van de Ronde van België

RONDELE was een renner die nog niet veel over zich had doen spreken. Zes jaar geleden behaalde hij een goede plaats in de Ronde van België voor Onafhankelijken. In 1948 werd hij naar de Ronde van Frankrijk gezonden maar sloeg er een pover figuur.

Rondelé is nu blijkbaar beter in form. Zijn zege is hij voor een deel verschuldigd aan zijn makker Hilaire Couvreur, de overwinnaar van de Ronde van Marokko. Bij het vertrek te Verviers voor de laatste rit naar Florenville was Rondelé die aan kop van het klassement stond, wat zenuwachtig. Hij vreesde zijn mooie kans niet te kunnen gebruiken. Gelukkig wist Hilaire Couvreur hem op de juiste manier op te monteren.

— Hoe durf je aan je overwinning twijfelen, Florent ? Men heeft de stad van de aankomst reeds naar je gedoopt : FLORENVILLE !

Een betere riem kon men niet onder het hart van Florent steken en eens te meer werd het spreekwoord bevestigd : kleine oorzaken, grote gevolgen !

CLOSE HAD GEEN GELUK !

DE Ronde van België is steeds een ronde vol onverwachte uitslagen. Drie jaar geleden moest André Rosseel winnen, maar André deed een val, en de overwinnaar heette Lucien Matthijs.

Maurice Neyt wou ook eens tonen wat hij kon. Hij reed een solo-rit van 200 km. naar Florenville, maar werd jammerlijk geklopt door het peloton, niet ver van de aankomst...

En dan is daar nog Alex Close die iedereen verbaasde op de Baraque Fraiture, waar hij een kwartuur vóór al de anderen aankwam. Hij had de Ronde met zijn 12 minuten voorsprong bijna gewonnen.

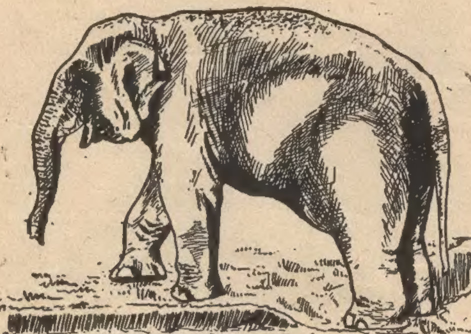
Wanneer vliegen we naar de maan ?

TE Düsseldorf werd verleden Zaterdag een tentoonstelling geopend van maquetten en tekeningen van Prof. Wernher von Braun, de uitvinder van de V1, en zijn medewerkers van de basis van Peenemunde.

De lezers van « Kuifje » die met belangstelling het boeiend tekenverhaal van Hergé volgen en zich voor raketten en maanvluchten interesseren, kunnen we reeds vertellen dat « Kuifje » een reporter naar Düsseldorf gezonden heeft en dat we zijn geïllustreerde reportage in een van onze volgende nummers zullen publiceren.

Hou je van de Dieren?

DEZE week heeft een Hollandse lezer de prijs van onze dierenrubriek weggekaapt. Hij mag een van de volgende albums kiezen : « De Leeuw van Vlaanderen » van Bob Demoor, « De Zwaardvis » (deel I of II) van E. P. Jacobs of deel I of II van « Corentin » van Paul Cuvelier. Het album zal hem na ontvangst van zijn kaartje opgestuurd worden. Ik verwacht veel nieuwe inzendingen. Dat onze Hollandse lezers zich nog eens speciaal inspannen !

JUMBO MIJN OLIFANT

VOOR de oorlog woonden we in Indonesië en hadden op onze plantage een jonge olifant die Jumbo heette. Op zich zelf komt het al niet vaak voor dat iemand een olifant heeft, maar het grappige was nog dat hij, als er vreemde mensen naar hem kwamen kijken, hij ze ineens kletsnat spoot.

Ons spoot hij evenwel nooit nat.

's Nachts sliep hij onder een afdak. Onder de dakbedekking was een platform gemaakt, voor de olifantenjongen. Jumbo wou 's nachts niet alleen zijn en daarom sliep de boy bij hem. De jongen vond dat natuurlijk niet altijd even leuk en dan ging hij soms even de kampong (inlandersdorp) in. Maar Jumbo voelde met zijn slurf of de jongen er nog was, zo niet, trompette hij heel de buurt bij elkaar. De jongen wist dan niet hoe hard hij moest lopen om weer bij Jumbo te komen.

Dit is het verhaal dat mijn vader me vertelde, ik was toen nog maar vier jaar en kan het me niet goed meer herinneren. Het tekeningetje hierbij is naar een foto gemaakt.

F. ROTSCHEID VAN ROTTERDAM.

BRIEVENBUS

HILDA BIESEMANS *woont in het Internaat van het Koninklijk Atheneum van Leopoldstad, Belgisch Kongo. Ze zou met een Kuifjeslezeres uit België, Holland of een ander ver land willen corresponderen, zo schrijft ze mij. Haar correspondente zou 14 à 15 jaar oud moeten zijn. Ik ben er zeker van dat Hilda vele brieven zal krijgen uit Holland en België, en misschien ook uit andere verre landen waar Kuifje gelezen wordt.*

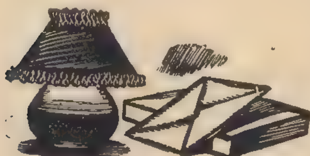
H. VANDENAMEELE, BRUSSEL. — Het is jammer dat je niet van de partij was bij de inhuldiging van het Kuifje's Theater. De Kuifjesalbums « Les Cigares du Pharaon » en « Tintin au Pays des Sovjets » zijn niet meer verkrijgbaar. Diegene die er een exemplaar van bezitten, bewaren het als een grote zeldzaamheid. Misschien kun je een gelukkige eigenaar ontdekken en hem een interessant ruilvoorstel doen? Met mijn beste groeten.

IK heb gehoord dat ROGER DESMEDT van de 6e moderne van het Koninklijk Atheneum van Brussel onlangs in zijn klas een interessante voordracht gegeven heeft over Schubert met de documentatie die hij over deze figuur in Kuifje gevonden had. Mijn beste gelukwensen!

L. NAUWELAERS VAN BRUGGE vertelde me zijn vacantiebelevenissen : « De derde dag van de vacantie vloog ik in het ruim van ons schip met een oliekwast en een emmer smeerolie om 't ruim te smeren. Daar heb ik zeker wel een week aan gewerkt. Ik was zelf ook zo goed gesmeerd, dat mijn moeder me dan nog eens smeerde onder mijn broek. Maar toen kreeg mijn vader een goede bui, en gaf me 50 fr. Daar ben ik een paar keren mee naar de cinema geweest om enkele kluchtfilms te zien. Ik heb tranen gelachen. »

HENRI MORREN VAN ZAVENTEM houdt buitengewoon veel van zijn dorp : « We hebben hier prachtige sportterreinen voor voetbal, basketbal en tennis. Daarbij nog een park en een zwemdok! Ik wou dat alle jongens zo 'n fijn dorp hadden, schrijft Henri, die besluit met de verklaring dat hij « Kuifje » met Suske en Wiske en De Kerels van Vlaanderen reuzefijn vindt, het schoonste weekblad dat er bestaat! Beste dank voor de complimentjes, Henri, en veel plezier op de Zaventemse sportpleinen!

EMIEL SCHODTS VAN ERPS KWERPS schrijft me ook dat hij Kuifje zeer mooi en aangenaam vindt, maar dat er meer over vliegtuigen zou moeten gepubliceerd worden. Dat komt voor elkaar, Emiel! Daar mag je op rekenen.

De Grote Prijs van FRANCORCHAMPS

DE Grote Prijs van Francorchamps werd gewonnen door Paul Frère, die Claes klopte die het eerste gedeelte van deze koers voor seriewagens gereden had met een gemiddelde snelheid van 142 km. 826! In de andere reeksen werden de eerste plaatsen behaald door Opel Kapitän vóór Borgward, Ford en Dyna Junior. In serie E door Peugeot vóór Citroën, Opel, Singer en Simca. Er was ook een Dyna Panhard die een zege behaalde op Volkswagen, Renault en Morris Minor.

De Grote Prijs van Spa voor sportwagens werd gereden voor minstens 75.000 toeschouwers. In de reeks A 1 behaalde Ferrari de eerste plaats. Gendebien, die aan het stuur van de Ferrari zat, reed met een gemiddelde snelheid van 152 km. 191! In A 2 kreeg Porsche de lauweren. Tijdens het rijden van de koers E, was er een Peugeot die aan de leiding reed voor een andere Peugeot en bij vergissing te vroeg stopte. Het was niettemin nog een 203 die de zege behaalde.

En ziehier de gebroeders De Geyter van Brussel die de eerste prijs gewonnen hebben in de Pilsberg - prijsvraag van Kuifje : een prachtig Philipsradiotoestel dat hen overhandigd werd tijdens een receptie en een geleid bezoek aan de brouwerijen Vandenheuvel.

VERTREK

BIJ de korte loopwedstrijden nam de Amerikaan Burke het eerst een gebogen houding aan voor de start van de finale over 100 meter bij de Spelen van 1896. Toen zijn tegenstanders hem zagen neerhurken, barstten zij in lachen uit. Doch hun pret duurde niet lang. Burke demarreerde bij het pistoolschot zó snel, dat hij direct voorsprong had en winnaar werd in 12 sec. Deze startmethode, die gebaseerd was op de sprong van sommige dieren als tijgers, katten en luipaarden, die ook in elkaar duiken, alvorens te springen, werd op punt gezet door een oefenmeester van een Amerikaanse universiteit en werd kort daarna algemeen toegepast.

EEN OPINIE

Ik ben buitengewoon tevreden over onze nieuwe Postiljon zo verklaart Marc Clemens van Brussel een van onze trouwste lezers. En jij, hoe vindt jij onze nieuwsbijlage? Laat het me eens weten!

Clubleiders, ahoi!

Nieuws uit Wemmel : Clarisse Ahoi!

SINDS enkele maanden werkt te Wemmel bij Brussel ook een flinke afdeling. Ze staat onder de leiding van Siegfried Hambrouck, een van onze actiefste kapiteins. Hij wordt bijgestaan door Marcel van Osselt. Jozef van Campenhout verzekert het secretariaat. Het gaat er soms hard aan toe in de club van Wemmel, want ze heeft zelfs een verpleger : Roger de Mulder, en die heeft zijn werk! Alle leden hebben een clubnaam. Het wachtwoord luidt : IEDEREEN PARAAT en de driemaster van Surcouf : « Clarisse », heeft aan de dappere club van Wemmel zijn naam geleend.

Voor de jongens van het instituut van de Joris Hendriklaan van St.-Lambrechts-Woluwe!

IK heb een zeer aangename herinnering bewaard aan mijn blitsbezoek aan jullie instituut. Het is waarlijk een modelinrichting! Ik kom stellig eens terug in de eerstvolgende weken. Zouden jullie niet eens een Kuifje's club oprichten? Bespreek dat reeds eens onder elkaar en met de Broeders. Bij mijn bezoek hoor ik er dan wel meer over. Ik verwacht jullie vandaag in ons theater!

Onze Hollandse lezers

worden ook uitgenodigd zich in de Kuifje's Club te laten inschrijven. Ze krijgen dan een mooie lidkaart en een rooster voor het schrijven en ontcijferen van geheime boodschappen. Een prachtig clubinsigne is eveneens verkrijgbaar. Verder beschikt de Kuifje's Club over eigen wimpels, briefpapier, enz. Voor alle inlichtingen wende men zich tot onze Hollandse vertegenwoordiger, dhr G. J. Raat, Singel, 231 te Dordrecht. We hebben grote plannen voor onze Hollandse Clubleden! Binnenkort horen jullie daar meer over!

Drama in het Woud

De journalist Mark Trail is met twee vrienden naar Tennessee vertrokken. Hij hoopt daar everzwijnen te kunnen fotograferen tijdens een grote jachtpartij...

(Wordt voortgezet.)

POM EN TEDDY

Teksten en tekeningen van Frans Craenhals

Goliath, de leeuw van het Tokburgercirkus, is ontsnapt. Teddy kan hem in een groot park leiden, doch hier bedreigt hij de tuinier, die zich in een hut verschanst heeft Met een lekker brokje zal men trachten Goliath's aandacht af te leiden...

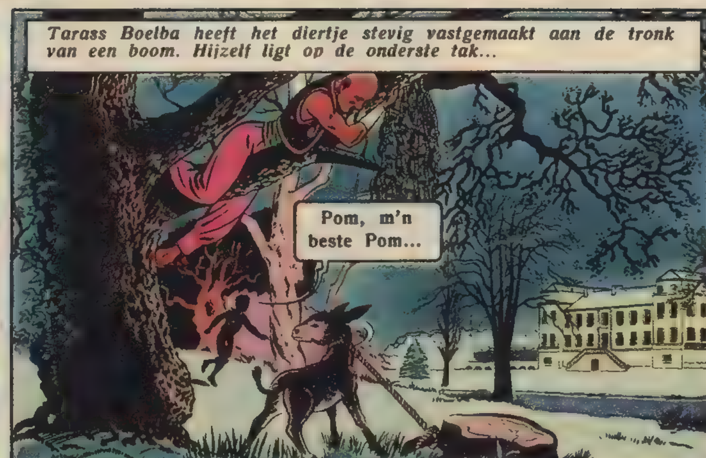

TEXAS SLIM

ROMAN DOOR MARCEL ARTIGUES

GEILLUSTREERD DOOR REF

DE DODE KENDE HET GEHEIM

BLIKSEMSNEL gleed Slim's hand in de zak van zijn lederen rijbroek. De Luger kwam te voorschijn, een rode vlam en een schot. De man wankelde en bleef dan als aan de grond genageld staan.

— Neem die schurk gevangen en breng hem hierheen, beval Texas Slim aan de cowboys die het dichtst bij hem stonden.

Deze sprongen niet, ze vlogen er op af en in een handomdraai was de man gekneveld en zo snel in de richting van de boss geduwd dat hij de grond niet eens meer raakte... Het was Sheldon Gisborne, de belachelijke jager. Ook hij had het masker plotseling afgeworpen en men kon niet zeggen dat hij er nog zo belachelijk uitzag! Haat, woede en vrees stonden op zijn lelijke tronie te lezen.

— Tast hem af, jongens!

Sheldons hand sloot zich nog krampachtig om een Webley van eerbiedwaardig kaliber...

— Daarmee wou je me neerschieten, hé! Ja, je begreep m'n woorden al te goed, je wist dat ik je streken doorzien had! Indien je met dit schot je baas niet had kunnen bevrijden, zou je toch het genoegen gesmaakt hebben mij uit de wereld te helpen, niet? Ik had je doening gezien en was je een seconde te vlug af.

HIJ IS PERALTA'S « MANNETJE » !

DE kogel van Texas Slim was dwars door de hemdsmouw van Sheldon gegaan, men zag het ronde gaatje duidelijk...

— Dat is de enige bandiet van het gezelschap, vervolgde Texas Slim. Redgie Peralta had zijn mannetje goed uitgekozen! Met z'n kleine wagen of te voet wandelde deze « jager » over de prairie en niemand vond daar graten in. Wie zou achter dat onbenullig gezicht iets gezocht hebben? En nochtans, hij was het die rond de Old Fellows Ranch snuffelde, hij volgde Shorty Crook, luisterde het telefoongesprek af en waarschuwde Peralta. Per radio zond deze laatste zijn bevelen aan Ralph Costello, die de inspecteurs gevangen nam, Koen ontvoerde en alles in het werk stelde om mij uit de weg te ruimen...

» Hij, de onnozele jager, was het die de cowboys zag uitrijden om de verdwenenen op te sporen, hij spande de valstrik in de Towhee-Pass. En, hoe hij wist wat en wie mijn jongens zochten? Hij had de boer Karl-Thorstein Joanssen ontmoet en de niets vermoedende handig uitgevraagd...

» De radio van Bighorn's Hotel bracht Peralta op de hoogte van de mislukte aanslagen op Koen en op mij, en het was de trouwe Sheldon die uitgestuurd werd om ons neer te schieten... per ongeluk, natuurlijk : een jachtongeluk zoals er wel meer gebeuren!... Maar toen we door de Lone Pine Pass reden, kreeg hij een inval en veroorzaakte de stamped! Dat was werkelijk de ideale wijze om ons uit de wereld te helpen, maar het geluk was nogmaals met ons...

» Wie draaide er rond de hoeve toen we naar Bighorn's Hotel trokken? Sheldon Gisborne! In de nauwe bergpas, waar we onze vaart moesten vertragen, had hij zich verscholen en vernam, uit het gesprek van een paar jongens, welke richting we uit reden... Het is daarom dat we door de heren van Bighorn's Hotel opgewacht werden. Toch haperde er toen iets bij de bandieten, want anders zou de afdeling die onze hoeve bestormde, geweten hebben dat ze slechts grijsaards en kinderen voor zich hadden...

WIE VERGIFTIGDE BUTTERFLY?

TOEN zelfs de aanval op de Old Fellows Ranch mislukte, vond Redgie Peralta deze rodeo uit om Koen en ook mij om het hoekje te helpen! Het stak fijn in mekaar... Wie liep van de ene groep naar de andere om overal een hand toe te steken? Wie was zowel in de stallen als in de wapenzaal? Sheldon Gisborne!... Het paard van Koen werd vergiftigd en dat vlak voor de jongen het bestijgen moest, want anders zouden we het tijdig gemerkt hebben en ware er niets gebeurd. Het is een wonder dat Koen de nek niet brak...

» En ook voor mij hadden jullie gezorgd, nietwaar? Indianen en pioniers zouden toch een slag in de regel leveren tijdens deze rodeo en ik zou in het strijdperk treden tegen m'n beste Shorty Crook... Shorty Crook, geef me je revolver eens, ik ben erg benieuwd te weten of die ook slechts met losse patronen geladen is? »

Shorty Crook gaf zijn oude six-gun Colt 44 en eenieder kon er zich van vergewissen dat die patronen gevaarlijk echt waren...

— Zie je wel! M'n beste jongen, zo zou je me gedood hebben zonder het te weten!

» Sheldon Gisborne, je gaat je lieve makkers gezelschap houden in de gevangenis en je rekening zal niet licht zijn!

» Jongens, boei die rekel stevig en hou hem in de gaten! »

Koen, Texas Slim en de jongens van de Old Fellows Ranch strijden tegen een misdadigersbende, die de petroleuminstallaties saboteert. Tijdens een rodeo wordt Koen uit het zadel geslingerd. Dat zadel, erfstuk van Stroom Arrowhead, bevat waardevolle documenten. Een man richt zijn pistool op Texas Slim...

STROOM ALLEEN KENDE HET GROOT GEHEIM

TEXAS SLIM trok Peralta overeind en zei :

— Nu kom jij weer aan de beurt, schurk !

— Een makkelijk succes voor je, Texas Slim, antwoordde Peralta. Je triomfeert omdat de vertegenwoordigers van de wet, die jij beweert te verdedigen, niet hier zijn ! Ik ben overgeleverd aan jullie brutaal geweld, maar dat zal niet lang duren. Alles wat je daar uitkraamde zijn leugens, niets anders dan leugens ! De mensen die me zouden willen helpen durven niet, omdat ze de ruwheid van je cowboys vrezen. Maar ze eerbiedigen me en weten dat je me valselijk beschuldigt...

— Niet ik beschuldig je, maar de dode... Ja, het is de dode, door je handlangers zo laf en laag omgebracht... Jullie weten hoe. De oude cowboy liet zijn paard drinken en Alek Tamyras, die Blue Paradise verlaten had om zijn sinistere taak uit te voeren, vroeg beleefd wat vuur... Met zijn rechterhand reikte hij z'n sigaret en met zijn linker sloeg hij toe... Maar de dode richtte zich nog op en beschuldigde je, Redgie Peralta, hij beschuldigde met geschreven documenten... Stroom had zich niet tevreden gesteld met het afluisteren van het gesprek van je knechten. Hij had, zonder dat iemand het vermoedde, de documenten weggenomen...

Texas Slim toonde een bundel papieren...

— Jij zelf schreef de documenten, bandiet ! Ik ken je handschrift, want ik zag het meer dan eens. Je zond me immers zulke beleefde briefjes om me te verwittigen van de komst van enkele van je gasten om de hoeve te bekijken of om me te bedanken voor de vriendelijke ontvangst... Ik loog ook niet toen ik zei, dat je voor een vreemde mogendheid werkte, want ik heb het bewijs in handen ! Ik heb ook het operatieplan dat Alek Tamyras zorgvuldig gecopieerd had, alhoewel deze meende alle gevaarlijke stukken verbrand te hebben... Stroom Arrowhead trad de kamer binnen op het ogenblik dat je beide knechten de arme handelsreiziger achtervolgden. Zoals je ziet werden slechts de hoeken van deze papieren verzengd...

DE WARE BEDOELING VAN DE OUDE COWBOY

HET notaboekje wierp Stroom terug in de vlammen en zo bemerkte Alek Tamyras niets verdachts toen hij terugkeerde en de asse zo goed mogelijk verwijderde...

» Stroom Arrowhead maakte z'n zadel los, schoof de documenten er in en nagelde het weer behoorlijk dicht. De waardevolle documenten waren zo goed verborgen dat zelfs de politie, bij haar onderzoek, niets vond... Stroom wist dat hij het bewijs tegen de bandieten zorgvuldig moest opbergen en... wie weet, voorvoelde hij z'n dood niet ?... Toch liet hij zich door Alek Tamyras verschalken... Enkele seconden voor hij de eeuwigheid inging, kon hij Koen echter toefluisteren : « Texas Slim... ik geef je m'n zadel, jongen... m'n zadel opdat je... » Verder kwam de ongelukkige niet... »

— O, dat bedoelde hij dus, riep Koen, die geen woord had laten ontsnappen. Het was dus geen eenvoudige gift, geen erfenis, zoals ik dacht. Ik kreeg het zadel om er de documenten uit te halen en aan Texas Slim af te geven.

— Juist ! Daarom was het. En je ziet, er is een hogere gerechtigheid die gewild heeft dat alles terecht kwam... Ware Butterfly niet door Sheldon Gisborne vergiftigd, dan zou het zadel niet gebroken zijn en zouden wij nog lang gezocht hebben naar de « Grote Chef » van de bende. Nochtans, vrienden, onze taak is niet ten einde...

(Wordt voortgezet.)

Volgende week :

PERALTA GEEFT ZICH NIET GEWONNEN...

DE KUIFJE's BON

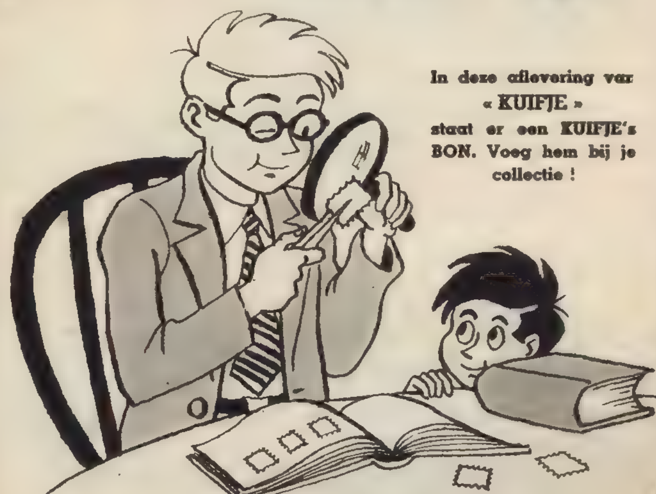
GESCHENKENLIJST

	Punten
1. Afdrukplaatjes KUIFJE, 6 boekjes : De Scepter van Ottokar, Het Zwarte Goud, Mannen op de Maan, Kwik en Flupke, De Blauwe Lotus, Kuifje in Kongo. **Per reeks**	50
2. Prentjes REINAERT DE VOS, 5 reeksen (van 1 tot 40, 41 tot 80, 81 tot 120, 121 tot 160, 161 tot 196). **Per reeks**	60
3. Prentkaarten KUIFJE. **De reeks van 5 kaarten**	70
4. Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, 4 reeksen (van 1 tot 50, 51 tot 100, 101 tot 150, 151 tot 200). **Per omslag**	75
5. Schrijfpapier KUIFJE, 5 onderwerpen. **Per omslag**	80
6. KUIFJE's wimpel, aan weerszijden bedrukt, 3 kleuren ...	100
7. Prentjes ZIEN EN WETEN, 6 prachtige chromo's groot formaat : VLIEGTUIGEN, reeksen 1 en 2. VLIEGTUIGEN, oorlog 1939-1945, reeksen 31 en 32 LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2 SPOORWEGEN, reeks 1 MARINE, reeks 1 AUTOMOBIEL, reeks 1. **Per reeks**	125
8. Kaartspel van KUIFJE's bons	150
9. Portemonnaie KUIFJE, sluiting met drukknoop	175
10. Foto's KONINKLIJKE PRINS, een prachtige collectie van 50 foto's over de jeugd van Koning Boudewijn (1)	200
11. Portefeuille KUIFJE (twee delen)	200
12. Verzameling DE ANTWERPSE DIERENTUIN omslag met 20 prachtige prentkaarten in reliëf, met speciale bril. **Het omslag**	200
13. Notablok KUIFJE, passend bij portefeuille	250
14. Notablokje ter vervanging	50
15. Portefeuille KUIFJE, groot model (3 delen)	300
16. Puzzle KUIFJE op hout, standaard formaat	300
17. Puzzle KUIFJE op hout, groot model	500
18. Blokjesspel KUIFJE, nieuwe tekeningen	500
19. Speciaal abonnement op het jeugdblad « KUIFJE » (tien nummers)	500

(1) *BELANGRIJK !* — De reeks 1 van deze collectie is bijna uitgeput. Indien je ze wenst, vraag ze dan zo spoedig mogelijk, evenals de overige reeksen. Afzonderlijke foto's kun je verkrijgen tegen *20 punten* per foto.

DANK ZIJ DEZE FIRMA'S,

VERKRIJG JE DE KUIFJE's BONS

In deze aflevering van « KUIFJE » staat er een KUIFJE's BON. Voeg hem bij je collectie !

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN J. MARTIN

De land- en luchtstrijdkrachten zijn gereed om de Zwarte Toren, de basis van de bende van Borg, aan te vallen. De eerste infanteristen bestormen het huis van Borg...

De soldaat die aan het hoofd van de rij stapt en een mijndetector hanteert, blijft staan...

Is er iets ?

Onder de trap liggen mijnen, lieutenant. Alles wijst er op dat we voorzichtig moeten zijn...

Zoek de uiteinden af. Indien je daar niets ontdekt, kunnen we misschien achter elkaar doorgaan...

Heel voorzichtig gaat de ene soldaat na de andere de trap op. De eerste komt aan de deur, drukt op de klink en...

Op hetzelfde ogenblik doet er zich een geweldige ontploffing voor. De ongelukkige bracht het mechanisme van de mijn aan gang...

Een nieuwe ontploffing doet alles daveren...

Nog een mijn! Dat is de ingang van de fabriek... Een groep soldaten, die de fabriek wou binnengaan, werd op dezelfde wijze afgevangen..! Begint slecht!

Die bandieten! Ze ondermijnden het huis. Onnodig aan te dringen, we zouden allemaal de lucht in gaan... Breng de gewonden weg, en trek jullie terug tot op de steenweg...

Generaal Clermont geeft nieuwe instructies...

Hallo! Hier Star I... Terugtrekken tot op de grote steenweg! De pantserwagens vallen de punten 7, 8, 11 en 32 aan... De jagers vallen dezelfde doelwitten aan over 7 minuten. De pantserwagens trekken zich terug voor de aanval van de jagers, d.w.z. om 15.50 u. Om 16. u. is ook de opdracht van de jagers ten einde en rukt de infanterie op...

Weldra rijden de pantserwagens over de weg die langs het huis en de fabriek van Borg loopt...

Daar zijn ze !

Uit de weg, jongens ! We schieten roos ! Daar het huis met springstof geladen is, zullen we vuurwerk krijgen !

Een pantserwagen vuurt en het resultaat is vreselijk. De prachtige woning van Axel Borg vliegt letterlijk aan stukken...

Intussen naderen de jachtbommenwerpers. Ze duiken en...

Opgelet, "Couguars"! men opent het vuur op ons!

Doch, nauwelijks is de rook van de ontploffingen enigszins opgetrokken of granaten ontploffen rond de pantserwagen. Het vuur komt van alle kanten...

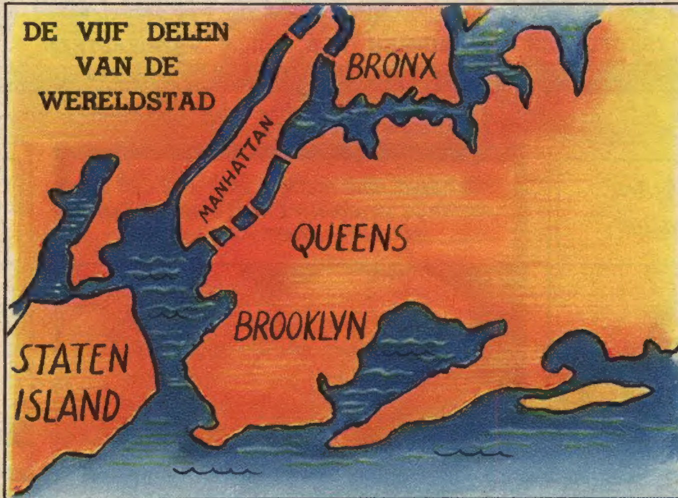
Achteruit! Vlug! Op volle kracht!

De zware wagen rolt achteruit, doch het is te laat... Een granaat slaat in en rukt de gevechtstoren weg...

(Wordt voortgezet.)

Van Nieuw Amsterdam tot New York

HET was in Mei 1624 dat de « Nieu Nederlant » in de Hudsonbaai voor anker ging en dertig kolonistengezinnen voet aan land zetten. In 1625, waarschijnlijk in Juli, werd Nieuw Amsterdam gesticht en heel Manhattan van de Indianen gekocht voor... 24 dollar ! De beste koop die ooit afgesloten werd ! De huizen van die kolonisten waren niet meer dan een gat in de grond van 6 tot 8 voet diep.

In 1653 telde Nieuw Amsterdam reeds zeshonderd koppen, en dat wil Amerika dit jaar vieren... Het is op Manhattan dat het hart van de wereldstad New York klopt. Er zijn vele verklaringen voor de naam « Manhattan », doch hier volgt er een humoristische : Het was op die plek dat Hudson de Indiaanse opperhoofden op « De Halve Maen » uitnodigde om een glas te drinken. Voor het eerst in hun leven maakten de Indianen kennis met het « vuurwater » en ze waren allemaal dronken. In de taal der Delaware Indianen betekent « Mannahattanik », « plaats waar we allemaal dronken zijn geweest »...

ZO VERANDERDE DE STAD VAN NAAM

NIEUW AMSTERDAM zat tussen de Engelse bezittingen, in het Noorden (Nieuw Engeland) en de kolonies van het Zuiden (Virginia). In Nieuw Engeland woonden de sobere, puriteinse Engelsen die naarstig werkten, kerken bouwden en af en toe een goed stuk Hollandse grond inpalmden. Op sterke drank stond de geselstraf en daarom kwamen ze naar Nieuw Amsterdam, want de Hollanders hadden herbergen opgericht waar goede sier werd gemaakt en eenieder met gerust gemoed in de Wijngaard des Heren mocht verkeren. Ook Franse, Portugese, Spaanse kolonisten kwamen, evenals zee- en kooplui van heinde en verre. Nieuw Amsterdam was « De Zoete Inval », het toevluchtsoord van politieke vluchtelingen, van mensen die om godsdienstredenen uit hun land moesten wijken, van dompelaars, vrolijke zwervers en van taaie werkers. In 1642 werden er, buiten het Nederlands, reeds achttien vreemde talen gesproken !

Maar de Britten keken begerig naar Nieuw Amsterdam. Nog voor ze de stad ingepalmd hadden, schonk de koning zijn broer, James, de titel van duke of York and Albany, een eigendomstitel van al het land tussen Nieuw Engeland en de Delaware-rivier, d.w.z. van héél Nieuw Nederland ! De Engelsen kwamen ook niet als aanvallers, maar, zoals zij het noemden, **om de orde te herstellen...** Op 8 September 1664 moesten de Nederlanders de vlag strijken...

Diezelfde James, duke of York, kwam later als Jacobus II op de troon van Groot-Brittannië, doch werd verjaagd en opgevolgd door Wilhelm III, Stadhouder van Holland.

SLECHTS SCHIJN ?

NEW YORK is de rijkste stad ter wereld, met de hoogste gebouwen, de snelste metro, duizend kilometer kaai en het drukste verkeer. Een bescheiden noenmaal betaal je er 150 francs en een plaatsje in de bioscoop 100 francs. In de Winter is de temperatuur er ijzig, in de Zomer stijgt de barometer soms tot 40 graden !

Moesten de transportdiensten, welke Manhatten bevoorraden, in staking gaan, zou men er spoedig hongersnood kennen, indien de liftboy's van Wall Street de armen kruisten, lag het zakenleven lam. Moest de reinigingdienst niet komen, veranderde New York na enkele dagen in een moeras, want ieder jaar ruimt men uit deze stad niet minder dan vier millioen ton afval.

De Amerikanen zeggen van New York : « Interessant om te bezoeken, maar voor geen geld zouden we er willen wonen ! »

HET WAS DOODGEWOON « JAN KEES » !

NEW YORK wordt gevormd door vijf grote agglomeraties, waarvan er slechts één, Bronx, op het vasteland ligt. De vroegere Heeregracht heet thans Broad Street, de Beversgracht werd Beaver Street, de Brughestraet, Bridge Street. Buiten die straten lagen in Nieuw Amsterdam de « bouwerijen » (boerderijen) en het karrespoor dat daarheen leidde, werd « de gemene wagenweg » geheten. Thans is dit Broadway en de « bouwerijen » werden The Bowery, een der drukste en rommeligste straten, bekend om haar luidruchtige volkstheaters, en tevens de wijk van de Oosterlingen.

Een deel van de oude Stadswal heet thans Wall Street, de zetel van het New Yorks beursleven. Brooklyn was oorspronkelijk het dorp Breuckelen. Denk niet dat dit de enige benamingen zijn uit het Nederlands afgeleid. We zouden er ons blad mee kunnen vullen. Bovendien zijn er nog vele zuivere oud-Hollandse familienamen : van Buren, Roosevelt, Vanderbilt, enz. Voor de benaming « Yankee » heeft men nooit een bevredigende verklaring gevonden, doch specialisten menen dat deze naam oorspronkelijk doodgewoon « Jan Kees » luide !

NEW YORK HEEFT VELE GEZICHTEN

ER wonen in New York meer Italianen dan in Rome, meer Duitsers dan in Bremen en de New Yorkse Joden vertegenwoordigen 1/10 van al de Joden ter wereld ! Meer dan 2 millioen inwoners van de 8 millioen die de stad telt, werden in de vreemde geboren. De Negerkolonie van Harlem en de kolonie van de Portorikijnen vormen een belangrijk deel van de stad.

Hier enkele cijfers :

Negers : 700.000 — Italianen : 400.000 — Russen : 395.000

Portorikijnen : 300.000 — Duitsers : 225.000 — Polen : 195.000

Ieren : 160.000 — Grieken : 28.000 — Chinezen : 12.000

De kraak, die onze vrienden naar Amerika voerde, ontplofte en zonk. Lamme en Tijl konden zich redden...

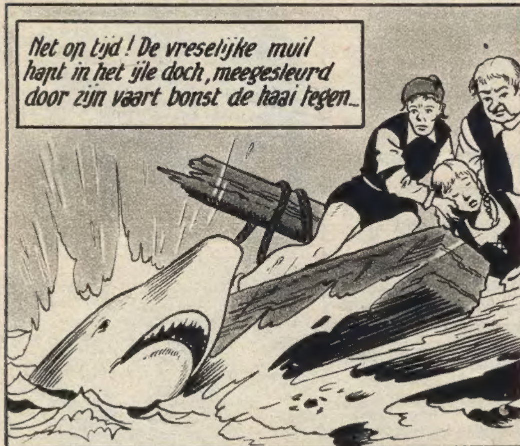

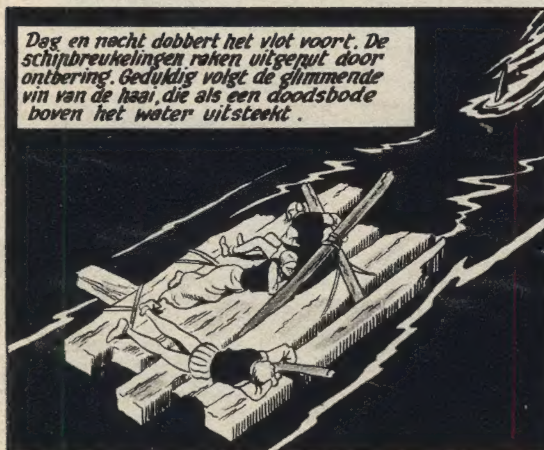

(Wordt voortgezet.)

George de Avonturier

KRONIEKSCHRIJVER VAN BOURGONDIE

SCHILDKNAAP was hij aan het Hof van Filips de Goede. Rusteloze natuur, door de drang naar de edele daad gedreven, had hij als de dolende ridders die hij vereerde, geheel het Westen doorzworven, van Engeland tot aan de Rijn. Nu streek hij neer aan de zijde van de Bourgondiër, de hoogmoedige Prins van de Nederlanden, en de Hertog was het die hem, de dichter, tot kroniekschrijver aanstelde van zijn huis

Men noemde hem « de Avonturier », ook wel « de grote George », en als hij gewoonweg « George » tekende, dan wist men wie men voorhad, zo was hij beroemd. Zijn ware naam, Tollijn de Borchgrave, had hij geërfd van een edel geslacht uit het land van Aalst, dat met de Kruisvaarders had gestreden onder de muren van Jeruzalem. Onder de banieren van zijn franstalige Meester had hij de naam van zijn geslacht veranderd in Chastellain, en zijn moedertaal, het Nederlands, jammer genoeg geruild voor het Frans.

In 's Hertogen paleis te Valencijn sluit hij zich op. Als een kluizenaar zal hij zich aan zijn taak wijden, twintig jaar lang... Voor een ogenblik treden wij bij hem binnen, en lezen over zijn brede schouder wat hij schrijft. Met vlugge toetsen schetst hij een portret van zijn Heer :

TROUW als fijn goud. Recht als een rietstengel. Stevig van ruggegraat en van arm, en goed gebouwd, meer knoken dan vlees, aderen zwaar en vol bloed; donker van huid, voorhoofd breed en open. Ogen groen en met fiere blik. Wenkbrauwen dik en borstelig, als hij toornt richten zij zich op als horens...

door
ROB YSENBRANDT

Weer krast de pen : nu komt de zoon aan de beurt, Karel de Stoute :

LEVENDIGE gelaatskleur, licht bruin. Zwart haar, dik en verstreuveld. Witte hals. Rode en ietwat zware lippen. Bruine baard. Groene ogen, engelachtig helder, in dewelke men, telkens hij mijmerde of nadacht, de vader levend meende te herkennen... Warm is hij in 't verdedigen van z'n zaak. Opverend in zijn streven. Stug in zijn opvattingen. Nors van wil. Scherp van woord. Roekeloos in zijn woede. Trouw en uit één stuk. Recht en vast in zijn uitspraken. Fier en van hoge moed...

De vader en de zoon. Rustig overleg en berekening aan de ene zijde, voortvarendheid aan de andere... Als de twee karakters botsen, dan is de botsing hard. Eensdaags, in de kapel zelf van het slot Coudenberg, breekt een bittere twist los : vader en zoon staan tegenover elkander... Onverbiddelijk tekent de kroniekschrijver de twist op, en als de oude Hertog, opgewonden en naar eenzaamheid hakend, het Zoniënwoud inrijdt, dan volgt hij hem op de voet.

« Ondoordringbaar hangt de nevel over het land, zelfs bij klaren dage zou men geen boom in het veld hebben ontdekt. En zie, het is nacht, en de regen sijpelt door de kruinen van het beukenwoud waar de dooi de paden tot slijkpoelen maakt. Daar struikelt het paard en werpt de Hertog in de modder. Zo dicht is duisternis dat Filips met de handen de bodem moet aftasten om het pad terug te vinden. De schitterende Bourgondiër voor wie edele hoofden buigen en gezanten knielen, moet thans zelf op de knieën, door doornen geschramd en met slijk bespat, kruipend de weg zoeken. Hij maakt van de nood een deugd en troost zich met de gedachte dat hij wel eens een slechte nacht mag meemaken, hij die er zoveel lustige heeft gekend. Maar op de duur verzwindt zijn goede luim. Bijna verdrinkt hij in een beek, en de schrik een onwaardige dood te sterven slaat om zijn hart. Dit zou zijn eer aantasten. Eindelijk ziet hij, zoals in de sprookjes, een licht beven tussen 't geboomt. Hij staat voor de hut van een kolenbrander, waar hij zich de grove vleespastei en kaas laat smaken, en ten slotte er in berusten moet met de dorpere kolenbrander een koehandel te drijven, opdat deze hem op de weg zou zetten naar de Hallepoort... »

Een beroemd tafereel, naar het leven getekend. Weer turen wij over de schouder van de schrijver, en nu voert hij ons naar de Vrijdagmarkt van de goede stede Gent, waar Hertog Karel met pracht en praal wordt ingehuldigd. De feestelijkheid valt saam met de jaarlijkse processie van Sint Lieven, en er is veel volk op de been. Plechtig wordt het schrijn van de Heilige door de straten rondgedragen, maar de vrome gezindheid van de vechtstad slaat onverwacht om. Op de Graanmarkt staat het tolhuisje waar de cijnzen worden geïnd. Plots ontstaat een samenscholing en in een oogwenk is het tolhuisje met de grond gelijk gemaakt. Het nieuws vliegt van mond tot mond, en eer weinig ogenblikken verstreken zijn, loopt heel Gent te hoop op de Vrijdagmarkt, en eist afschaffing van de cijnzen. Boven de menigte uit rijst de hoge gestalte van een volksdienaar, Hoste Bruneel, zijn stem dreunt manend over de hoofden. Hertog Karel in persoon op de Vrijdagmarkt aanwezig, richt zich op zijn beurt tot de woedende Gentenaars, werpt zijn gezag in de schaal, pleit in de taal van zijn onderzaten... Alles te vergeefs. Gent staat op zijn stuk en wil niet toegeven. Toegeven moet de Hertog, de trotse, aan het trotse Gent...

Blind is George's verering niet. Hij sluit het oog niet voor de misstappen van zijn Heren, maar des te geestdriftiger bewondert hij hun heldenmoed. In de slag bij Bergen schildert hij Filips af, onvermoeid het zwaard zwaaiend, onbezorgd om de slagen die hem van terzijde kunnen verrassen, steeds maar hakkend op helmen en vizieren dat de vonken spatten, alles voor zich wegmaaiend, onweerstaanbaar...

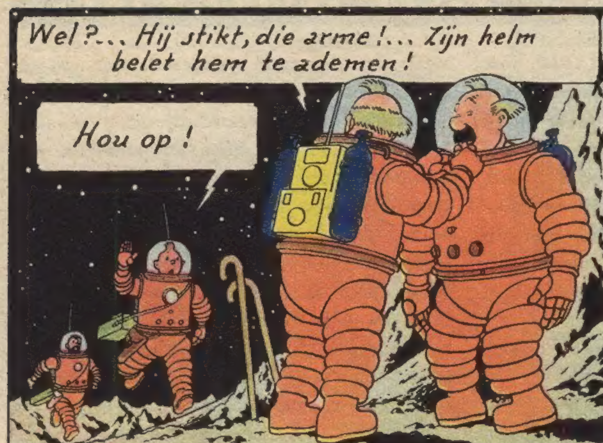
De pen krast door, bladzijde na bladzijde, en Chastellain staat onder de wallen van Neuss, waar Hertog Karel, in de weer voor zijn koningsdroom, de strijd tegen Keizer Frederik aanbindt. Daar verrast hem de dood. Terwijl het grijze hoofd levensloos neerzijgt, fonkelt nog even om zijn hals een gouden glinstering : het is 't gewijde snoer van de Orde van het Gulden Vlies.

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon. : fl. 4 per kwartaal.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

De maanraket met Kuifje en zijn vrienden aan boord, landde veilig op de aardsatelliet. De twee detectives gingen op verkenning en verdwaalden. Janssens vreest te stikken en tracht zijn helm af te doen...

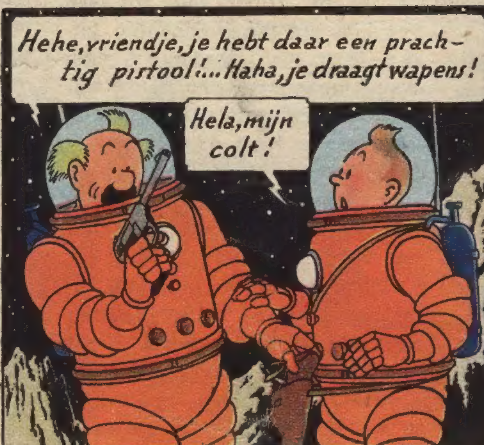

(Wordt voortgezet.)